

bant; & rectè post parabolam ficulneæ sanat hanc mulierem incurvatam, ut notam Noster D. Cyrillus, D. Ambros. apud Caten. Beda, Albertus Magnus: ut re ipsa Christus D. declararet, quod ficus sterilis infœcunditatem sterillis Synagogæ significabat per tres annos; & per quartum annum vindictam, pœnam per Titum; ut supra explicavi q. 1. n. 1. Hæc autem mulier habebat decem & octo annos infirmitatis. Decem & octo tres sexenarios efficiunt, in quibus significatur obdura infirmitas Synagogæ per tres status. ut jam supra dixi. Hanc mulierem Christus ad se vocat, & expulsa infirmitate eam sanat, quia rejecta infirmata Synagoga, vocat ad se Ecclesiam gentium, quam sua divina gratia sanat, & à potestate demonum liberat.

Mulier que habebat spiritum infirmitatis: Hæc autem infirmitas, ut notant Noster D. Cyrillus, Theophylact. Lyran. inflicta, & causata fuit à spiritu maligno, ut patet ex n. 1. ubi ait Christus D. Hanc filiam Abrahæ quam alligavit Satanas: vinculo, scilicet, infirmitatis, & sic exprimit Æthiopicus: Quam infirmam reddidit Dæmon: Multæ infirmitates obveniunt hominibus inflicta à demonibus ob varias causas, Deo permittente, ut patet in Job, quem Diabolus percussit ulcere pessimo à planta pedis usque ad verticem Job. 1. n. 7. & psal. 77. n. 49. Misit in eos iram indignationis suæ: & c. per Angelos malos: De quo multa adducit Delrius in disquis. Magicis. Decem & octo annis: per quod demonstratur infirmitas jam diuturna, & à medicis incurabilis; & erat inclinata: Æthiopicus; & gibbosa fuit: Arabicus: & erat incurvata, & non poterat stare rectè ullo modo: ita erat versus terram incurvata, & depressa, ut non posset sursum elevare faciem suam; ac oculos in cœlum.

Quam cum videret Jesus; non solum oculis corporeis, & animi; sed etiam misericordiam, & pietatis: Vocavit eam ad se: Bene poterat absente sanare; sed ut miraculum fieret manifestum coram omnibus ad Dei gloriam, eam ad se advocat: & ait illi: Non expectavit Christus, ut mulier sanitatem peteret, ac rogaret; nec ab ea quæreret Christus, an salutem velit in aliis factum legitur; quia mulier advenerat plena spe bona, ac magna devotione; & ideo ad Synagogam accessit, ut Christum audiret; quod notat Euthymius. Propter Jesum venerat, & ideo velociter eam curavit: & ait illi: dimissa es ab infirmitate tua: Christi sermo operativus, ac effectivus illorum, quæ significat, sicut dicendo: Hoc est corpus meum: panem in corpus suum transmutat, ac transsubstantiat in Missa: & non ait Christus de futuro, vel præsentis: Dimissa es: Quia simul in eodem instanti quo verbum protulit, imponendo ei manus, & mulier sanata est. Titus. Voce divinisissima, cœlestique potestate plenissima femina hujus infirmitatem è medio prostravit. Ego non dixit illi Christus: Ego dimitto te, ab infirmitate tua: tum humilitatis causa, tum etiam ut mulieris fidem excitaret, ut suum benefactorem, ut Deum cognosceret.

Et imposuit illi manus: simul eodem instanti Christus dixit: Dimissa es ab infirmitate & im-

posuit illi manus: Caro enim Christi, ut ait D. Cyrillus in catena, plena erat virtute divina ad mirabilia operanda, ait Euthymius Verbo quidem ut Deus: manuum vero impositione, tanquam homo curavit: Et subdit Et confestim; seu ut habet Syriacus: statim: in ipsomet momento, erecta est, ut alii legunt; recta fuit, ac directo corpore; & glorificabat Deum pro tanto beneficio. De muto demoniaco quem Christus sanavit, dicitur, Locutus est mutus: Luc. 11. n. 14. non tamen scribitur quid fuerit locutus; non perseveravit, sed ut dicitur ibi n. 26. Fuit novissima hominis illius pejora prioribus; Er ideo illius verba non fuerunt scribenda. At hæc mulier sic Deum laudaverit, ut in ejus fide, & laude perseveraverit; & inde Christus eam appellat filiam Abrahæ infra; Vnde monet D. Gregorius Nazianzen. lib. de Baptismo; Hæc anima erat per peccatum ad terram inclinata; hodie & à Verbo erecta es, ne rursus curveris; ac velut catenis ferreis à Diabolo depressa in terram propendas atque ita efficiaris, ut jam vix ulla ratione, surgis, caputque autollere nequeas.

QUESTIO VI.

Quare hæc mulier à Demone infirmata sic erat incurvata, non posset recto corpore stare, & cœlum aspiciere?

Hæc mulier infirmata, & alligata erat à demone, ut patet ex his, quæ infra Christus dixit: Hanc filiam Abrahæ, quam alligavit Satanas; Compone hanc cum filia Chananæ: quæ à Demone male vexabatur; Matth. 15. n. 21. de qua scribit D. Basil. Seleuc. Oration 20. Quod Urbem pervagatur, in altum manus extendit, oculos distorquet, comam nudat... ceteri ulularius canum latratibus. haud absimiles: At verò hæc mulier incurvata, non tales incompósitos motus, ac canum latratibus excitabat, sed quieta, & composita inveniebatur in Synagoga, ubi hæc acciderunt, ut constat ex hoc c. 13. n. 12. Vnde tanta differentia: illa erat filia mulieris Chananæ, quæ idola colebat, & inde ex matris disciplina retulit monstruosos motus, & non absimiles canum latratibus, hæc autem ut filia Abrahæ, à Patre hausit quandam piæ affectum, ut inde ad Dei verba audienda veniret, & turpia & incompósita evitaret, Ecclesiam solent enim prognati à suis majoribus propensiones trahere, vel dic; quod filia Chananæ per plateas versabatur, hæc autem Synagogam, quæ Ecclesiam Dei præfigurabat, frequentat ex qua multa bona nascuntur, & inde hæc digna inventa est, ut à Christo ad sanitatem vocaretur, ut notavit supra in Expositione n. 1.

Et dicitur, quod hæc mulier, habebat spiritum infirmitatis decem & octo annis, in quo mysterium considerant. D. August. ferm. de Verbis Domini, & lib. 4. de Trinit. cap. 4. Beda Theophyl. Antioch. lib. 1. Allegor. & hic Beda Theophylact. Albert. Magn. Decem sunt decem

cem legis præcepta. Octo, significant octo Beatitudines Evangelicas, in quibus omnibus hæc mulier infirmabatur. D. Ambrosius hanc mulierem agnoscit, ut Ecclesiæ figuram, quæ ad perfectam curationem debuit habere legem & gratiam. In decimo, sunt verba legis; in octavo est gratia resurrectionis, quæ octavo die facta est, in quo decimo octavo anno mulier est sanata.

Quælio principaliter inquirat, cur hæc mulier tanto pondere ferebatur, & ita esset inclinata, ac incurvata ad ima, ut cœlum non posset aspiciere? Respondet primò D. Ambrosius lib. 2. Hexamer. cap. 3. & ait: Nil enim mentem magis onerat, quam istius mundi sollicitudo, & cupiditas vel pecunia, vel potentia, quod tibi demonstratur in Evangelio, cum legis, quia illa mulier, quæ habebat spiritum infirmitatis, inclinata erat ut sursum respicere non posset; curvata enim erat anima ejus; quæ inclinabatur ad terrena compendia & cœlestem gratiam non videbat. Infirmitas corporis mulieris index erat animi illius; mulier tota inclinata, & propensa multa sollicitudine ad terrena ferebatur, ut nihil de cœlestibus, ac spiritualibus cogitaret, & ideo solum terrena habebat ante oculos, ut nullo modo posset sursum elevare ad cœlestia: in hac eadem sententia est D. Gregor. homil. 13. in Evangel.

Secundò, D. Chrysologus ferm. 105. ait: Habebat mulier spiritum infirmitatis, & erat inclinata, patebat vulnus, sed author vulneris non patebat, languorem videbant cuncti, sed languoris materiam non videbant; erat in aperia pœna, carnifex latebat indutus, corpus aspiciebatur curvum, sed non aspiciebatur incurvi corporis pondus. Si spiritum infirmitatis habebat, & tamen tota erat incurvata, quæ tantæ depressionis causa? iniquitas spiritualis, quæ intus latebat ita ponderosa, & ita gravabat, ut mulier non posset se elevare & erigere. Navis, qua Jonas ferebatur; gravi tempestate urgente penè submergetur. Tunc Navis Miserunt vasa, quæ erant in navi in mare, ut alleviaretur ab eis. Ion. 1. n. 5. sed navis non alleviabitur, sed magis deprimetur, nam causa tantæ periculi, ac penè submerisionis, non erat rerum sarcina, sed pondus peccati Jonæ. Perbellè D. Chrysostom. homil. de Jona ait: Quod projectis multis rebus in mare. Nihilominus navigium turbabatur, apud se enim peccati sarcinam retinebant, & magis magisque propheta corpore gravabatur, non corporis magnitudine sed peccati. Peccati onus super omnia gravissimum.

Tertiò, Mulier erat alligata à Demone spiritu infirmitatis, ut non posset sursum aspiciere. Ecce demonis ingenium, ut quos in vinculis peccatorum tenet, non sinit eos oculos in cœlum elevare ad contemplananda divina opera, ut inde mens excitetur, ac se convertat in Deum, ut ab illo suorum peccatorum veniam obtineat. Cum Deus respexisset ad munerem Abel, & non ad munera Cain, ipse inde iratus vehementer, concidit vultus ejus; Gen. 4. n. 5. Ita concepta vultus declinat in terram, inde debet erigere in cœlum, ut per alia oblata magis ei placeret, ex ira ac peccato, tanquam effectus consequens vultus depressus in terram, ne ad Deum convertatur animus. Ca-

ietanus ait: in demissione vultus tanquam non audent respicere in cœlum significatur.

Per gravissimas calamitates, quæ tyranno Babilonico obvenierunt, ita ut inter bruta sylvarum pasceret, ac tanquam bos fœnum comederet; transacto tempore tantæ castigationis: Igitur post finem dierum, ego Nabuchodonosor oculos meos ad cœlum levavi, & sensus meus redditus est mihi, Altissimo benedixi. Daniel. 4. num. 31. Dum ex tam misero statu, ut jam non tanquam bellua inter feras pascatur, sed ut homo statum sui regni redit, ex Dei miseratione primus illius gradus fuit, oculos meos ad cœlum levavi; & inde tanquam, ex origine ad suum pristinum statum, ac antiquam felicitatem restituitur. D. Hieron. ibi: Nisi oculos levasset ad cœlum sensum pristinum non recepisset.

Luc. 13. num. 14. Respondens autem Archisynagogus, indignans, quia Sabbato curasset Jesus, dicebat turbæ. Sex dies sunt, in quibus oportet operari: in his ergo venite, & curamini, & non in die Sabbati.

Num. 15. Respondens autem ad illum Dominus dixit: Hipocritæ, unusquisque vestrum Sabbato non solvit bovem suum, aut asinum à præsepio, & ducit adquare.

Num. 16. Hanc autem filium Abrahæ, quam alligavit Satanas decem & octo annis non oportuit solvi à vinculo isto die Sabbati.

Num. 17. Et cum hæc diceret, erubescabant omnes adversarii ejus; & omnis populus gaudebat in universis, quæ gloriosè fiebant ab eo.

VERSIONES.

Syriac. n. 14. Princeps Synagogæ cum excaudivisset.

Æthiopicus. Indignati sunt Principes Sacerdotum.

Syriac. num. 15. Respondens simulator, unusquisque vestrum.

Arabicus. Abit, & potat illum.

Æthiopicus. Educitis eum ut potare faciatis.

Syriac. n. 16. Nonne decens erat ut solveretur ab hoc vinculo,

Æthiopicus. Quem vinxerat Satanas. Arabicus. n. 17. Confudit omnes adversarios suos.

Æthiopicus

C. Cyril. D. Ambros. Beda. Alb. Maga.

Rejicitur Synagoga, & Ecclesia gentium, eligitur.

41. D. Cyril. Theophyl. Lyran.

Æthiopic.

Tob. 1. Plal. 77.

Delrius.

Æthiopic. Arabic.

42.

Euthym.

Animus devotus mulieris proficit.

Titus: Mulieris fides excitatur.

43.

D. Cyril. Euthym.

Syriac. Alia lectio

Luc. 11.

Verba non ab inconstantie sed constantie sunt accipienda.

D. Nazianz.

44

D. Basil. Sci.

Semper filii majori affectu participant.

Ecclesiam frequentare valde vitæ

45

D. August. Theophyl. Beda Theophyl. Alb. Mag.

Ethiopicus. Pudore afficiebantur omnes oppositentes ei, & gavisus sunt omnes populi propter tantum miraculum, quod factum fuerat per eum.

Euthymius. Et omni turba gaudebat super universis rebus gloria plenis quae fiebant ab eo.

EXPOSITIO VI.

50. **R**espondens autem Archisynagogus: id est, Praefectus illius Synagoga, stultus nequit suum sermonem continere; & nullum est tam praclarum opus quod invidia non intendat corrodere, Indignans, quod Sabbatho curasset Iesus: Quia ut ait D. Hieronymus: *Falsa iustitia indignationem habet, non religionem.* Proindeque suam malignam invidiam observatione Sabbathi, voluit regere, & abscondere: *Dicebat turba: Non Domino nostro Jesu Christo dicere audebat: quia audierat qualiter albis confutaverat, sed simplici turba dicebat, quae discretionem non habebat. Sex dies sunt in quibus oportet operari: Hoc est, licitum est operari: Exod. 20. n. 9. Deut. 5. n. 13.* Recte noster D. Cyrillus in Catena, appellat hunc Archisynagogum, ingratum; cum deberet Christo reddere gratias pro muliere sanata in ejus Synagoga; contra invidia sic occupabat ejus animum ut recta non videret, & pro gratia maledicentiam rependeret: *In his ergo venit, & curamini, & non die Sabbathi, Ac si, ut ait Noster D. Cyrillus his verbis: Hortatur caeteris diebus dispersos, & propriis vocantes operibus non Sabbatho, videre, & mirari prodigia: Tanquam si esset illicitum, in quo ejus malignitas declaratur. Deinde contra se loquitur ille Archisynagogus, dum dicit curandum in aliis diebus, praeter Sabbathum; nam contra omne jus est, quod infirmus in die Sabbathi non curaretur, sed periret. Deinde antiqua erat consuetudo, quod per ea, quae ad sanitatem spectabant Sabbathum non solvebatur. Ita Franc. Lucas.*

51. **R**espondens autem ad illum Dominus; ille locutus fuerat ad populum: Iesus loquitur ei tanquam pro populo, & ne ipsum populum sua falsa doctrina deciperet, ac in errorem traheret: *Hypocrita: Syriacus: Simulator: Et hypocritas dicit, ait Euthymius; loquitur ad Archisynagogum, & ad eos, qui cum ipso erant: In eadem malignitate: & recte hypocritas dicit, qui iustitiam exterius ostendebant, cum interius essent pleni omni spurcitia, ac injustitia.* D. Chrysostom. apud Catenam: *Bene dicit hypocritam Principem Synagoga, quia faciem habebat legis cultoris; mens vero ejus erat versuta, & invidi; non enim turbatur propter Sabbathum, quia violatur, sed propter Christum, quia glorificatur.*

52. **E**x consuetu eorum more ponit Dominus argumentum: *Vnusquisque vestrum, proponit exemplum familiare apud unumquemque; Sabbatho non solvit bovem suum, aut asinum a praesepio, & ducit ad aquam. Solvit, nempe, nodum, quo erat alligatus in praesepio, & fun-*

ducit ad aquas; & aliquando vi, & impulsu, si animal recusat, & an aliud contendit; & si haec sunt in die Sabbathi propter commodum animalium, quantum magis propter hominem, cujus causa omnia creata sunt? *Omnia subjecti sub pedibus ejus, oves, & boves universas, in super & pecora campi? Psal. 8. n. 8. D. Ambros. & Beda tenent: quod sit allusio ad illud Isaiae 1. n. 3. Cognovit bos possessorem suum, & asinus praesepio Domini sui; Israel autem me non cognovit. Quia cum bos, & asinus sint animalia omnium stupidissima, obediunt Domino suo; & opponuntur Pharisaeis, qui se jactant sapientes, & Dominum suum contemnunt.*

*Hanc autem filiam Abrahae, quam alligavit Satanus decem & octo annis: efficacissimo argumento confirmat Christus D. totam rem, & suam operationem, ostendens, quod per illud divinum opus, & per sanitatem datam mulieri in corpore, & per solutionem a vinculo peccatorum Satanæ. Sabbathum non solvebatur, sed potius Deus honorabatur ac glorificabatur; ut probat D. Iren. lib. 4. c. 19. & singula verba perpendendo, est hic praclarissima Antithesis: & primo opponit genus generi: *Hanc, scilicet mulierem, quae praeferenda est brutis animalibus: filiam Abrahae, utpote, ex illusterrimo genere praeponenda est vilissimis peccatoribus, ut bovi, & asino: Secundo, ut notat D. Ambros. opponit vinculum vinculo. Animal alligatur fune corporali: haec autem alligata erat fune peccatorum a diabolo; Quam alligavit Satanus: Tertio, opponit dominus solutionem solutioni, nam animal solvitur a domino suo tempore interposito extricando nodum. At mulier sanata est uno Christi verbo: *Dimissa es ab infirmitate tua: Quarto, opponit dominus tempus tempori: bos alligatur per duas, vel tres horas; at mulier alligata erat per decem & octo annos: Quinto, ut notat Albertus Magnus opponit dominus Sabbathum Sabbatho: nam in Sabbatho facitis quod convenit ad bonum corporale Animalis: Maxime ergo convenit facere, quod spectat ad bonum spirituale mulieris: *Si circumcissionem accepit, homo die Sabbathi, ut non solvatur lex Moysi mihi indignamini, quia totum hominem sanum in Sabbatho feci. Ioan. 7. n. 23. Inde misericorditer detrahentes opus in Sabbatho.****

*Moraliter D. Ambrosius serm. 2. in Psal. 118. ait. Si dicas, filius Abrahae sum; Abraham quidem salvatur, sed & nobilitas generis non iurabit, nisi fides servaverit. Non te decipiat data patribus repromissio; Non suscipio personam hominis: non suscipio praerogativam generis, nisi videro, congruentem generi morum nobilitatem, ut fiat iusti generis electio: Parum ei proderat, quod esset genere filii Abrahae, cum ab ejus probitate deficeret; si illam imitata fuisset, ambulasset coram deo, & esset perfecta, ut ille, Genes. 17. n. 1. & nunquam Satanus eam alligasset. Gravior Baptista objurgat Hebraeos de suorum pravitate, cum de paterna gloria superbitent, dicebat eis: *Genimina Viperarum, ne caperitis dicere, patrem habemus Abraham: Luc. 3. n. 8. Tantum abest quod vos gloriatis genus Abrahae, quod hoc non incipiendum est dici, nec ore habendum; hoc enim non est ad honorem, sed ad ignominiam, cum ex genere sitis filii Abrahae, moribus facti estis genimina viperarum**

D. Cyrill. viperarum, Noster D. Cyrillus in Catena ad hunc locum, sic ait: *Quid confert carnalis generositas, nisi consimilibus studiis fulciatur? animum est igitur extolli de bonis praedecessoribus, & deficere ab eorum virtutibus. Unde merito dicebat David: *Qua utilitas in sanguine meo dum descendo in corruptionem? Psal. 29. n. 15 ac si diceret, nulla est nobilitas, ac decor in meo sanguine, ac genere, dum in peccata, ac delicta incido; ut explicat noster Incognitus.**

*Et cum haec diceret: erubescerant omnes adversarii ejus: Arabicus: Confundit omnes adversarios suos: Ethiopicus: Pudore afficiebantur omnes oppositentes ei: cum non haberent quod responderent, vel dicerent: Et omnis populus: Graec. Turba, ut pote sincerè, & candidè opera considerans; Euth. Turba, tanquam ab invidia libera, & beneficiis ab ipso affecta; Et inde clamabat Matc. 7. num. 37. Bene omnia fecit, & surdos fecit audire, & mutos loqui: Et Luc. 7. n. 16. Propheta magnus surrexit in nobis: Et inde dicitur, Gaudebas, in universis, quae gloriosè fiebant ab eo: Euthymius: Super universis rebus gloria plenis, quae fiebant ab eo: ut ait noster D. Cyrillus apud Catenam: *Claritas operum Christi omnem questionem solvebat, apud eos, qui non erant mentibus perverfis.**

Herodes Vulpes.

Luc. 13. num. 31. **I**n ipsa die accesserunt quidam Pharisaeorum: dicentes illi: Exi, & vade hinc, quia Herodes vult te occidere.

Num. 32. **I**te dicite Vulpi illi: Ecce eicio daemonia, & sanitates perficio, hodie, cras, & tertia die consummor.

Num. 33. **V**etuntamen oportet me hodie, & cras, & sequenti die ambulare: quia non capit prophetam perire extra Jerusalem.

VERSIONES.

Arabic. n. 31. Vult necem tuam.
Ethiopic. Vult trucidare te.
Arabic. n. 32. Dicite vulpi huic, perficio sanitatem, & consummabor.
Persicus. Sanos multos facio, & perfecte consummabor.
Ethiopic. Ecce eiciam daemones, & dabo vitam hodie, cras, & tertio die finiam.
Siriac. n. 33. Quia fieri non potest ut Propheta pereat.
Persicus. Oportet, & hodie, & cras curationem agam, & altera die abeam.
Ethiopic. Quia hodie & cras per-

mansurus sum, & tertio die abibo; quia non oportet prophetam mori foras extra Jerusalem.

Caictan. Non contingit perire. Multi ex Graec. Non est possibile perire.

EXPOSITIO VII.

In ipsa die, qua Christus superiorem doctrinam dedit, tanquam ex ea invidia stimulati Pharisei, dixerunt ad Christum, *Exi & vade hinc.* Nempe, ex Petrae Judaeae proxima, vicinaque etiam Galilaeae inde in ea etiam praec, iat Herodes sicut in Galilaeae, ut tenent Franciscus Lucas, Maldonatus; jam enim Christus discesserat ex Galilaeae; ut aperte constat ex Matth. 19. n. 1. Barradas & alii volunt hanc referri ab Evangelista describente ea, quae antea gesta sunt, *Et exi, hoc, nempe, loco, quia illi Pharisei per invidiam non poterant sustinere tantam Christi gloriam; quia, ut ait Euthym. Ne praesepio, & miracula edens, glorificetur, & attrahat turbam.*

*Quia Herodes vult te occidere? D. Bonaventura, Caictanus tenent, quod vere dixerunt; quia revera Herodes quaerebat occidere Christum, sicut occiderat Baptistam propter praedicationem. Simpliciter tamen dicendum existimo, quod Pharisei mentiti sunt; Herodes enim non volebat Christum occidere; quod probatur ex illis verbis Luc. 23. num. 8. *Herodes visus Iesus gavisus est valde; erat enim cupiens ex multo tempore videre eum; eo quod audierat multa de eo, & sperabat signum aliquod videre ab eo fieri. Quae verba aperte indicant, Herodem de Christi morte minime aliquando cogitasse; & ideo adductum ad se noluit interficere, sed ad Pilatum remisit; ita Titus, Theophylactus, Euthymius, Lyran. Jansen. Salmer. Nec Herodes occidit Joannem propter praedicationem, sed propter Herodiamem. Hoc ergo mendacium fabricaverunt Pharisei simulata benevolentia, ut Christum a se amoverent. Primo, quia ex invidia, ejus mirabilia opera non poterant videre; ut dicunt Euthymius, Theophylactus, Titus. Secundo, voluerunt experiri Christi generositatem, ut ait D. Bonaventura; an propter metum Herodis siletet, & a concionando desisteret? Tertio, voluerunt experimento agnoscere, an Christus revera esset Propheta, & sciret rei veritatem. Quarto, valde depravato animo hoc dicunt, ut Christus tendat in Jerusalem, & a Principibus Sacerdotum crucifigatur.**

*Et ait illis, Respondet Christus D. ostendens suam potentiam, generositatem, ac scientiam, ut ait Titus: *Ut qui nunc mortalium omnium corda, & renes scrutari solet; & ait in praesenti; Dicite vulpi illi, Herodem intelligens; nam vulpes est animal dolosum, foetidum, tortuosè incedens. Tamen noster D. Cyrillus apud Catenam, Euthym. Theophylactus, & Theoph. alii, ad Phariseos referunt. Nam in Graeco habetur; *Dicite vulpi huic, quod praesentes respicit. Unde ait citatus D. Cyrillus: *Videatur hic sermo non spectare ad personam Herodis, ut aliqui putarunt, sed magis ad Phariseas simulationes: Cum erga Christus, juxta Graecum,****